

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1094/2016
30.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца М.А. из села З., Општина В., чији је пуномоћник М.П., адвокат из В., против тужене Х.-т. школе из В. и умешача на страни туженог Д.С. из В., чији је пуномоћник З.С., адвокат из В., ради поништаја одлуке о додели стана, вредност предмета спора 600.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 158/16 од 03.02.2016.године, у седници већа одржаној дана 30.06.2016.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца М.А. из села З., Општина В., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 158/16 од 03.02.2016.године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 332/15 од 17.11.2015.године, ставом прим изреке поништене су као незаконите одлуке Стамбене комисије тужене Х.-т. школе у В. број 390 од 23.03.2015.године и Школског одбора Х.-т. школе у В. број 426 од 08.04.2015.године којим је стан солидарности додељен професору рачунарства и информатике Д.С. из В. и обавезана тужена школа да у року од 60 дана од дана пријема пресуде изврши поновни избор по конкурсима између пријављених кандидата. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 21.000,00 динара.

Апелациони суд у Нишу пресудом Гж1 бр. 158/16 од 03.02.2016.године преиначио је пресуду Основног суда у Врању П1 332/15 од 17.11.2015.године, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца М.А. из села З., Општина В., којим је тражио да се пониште као незаконите одлуке Стамбене комисије број 390 од 23.03.2015.године и одлука Школског одбора број 426 од 08.04.2015.године тужене Х.-т. школе из В., којим је стан солидарности додељен професору рачунарства и информатике Д.С. из В. и да се обавезе тужена школа да изврши поновни избор по истом конкурсима између пријављених

кандидата, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да умешачу Д.С. накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију преко пуномоћника због погрешне примене материјалног права, с предлогом као у ревизији.

Вховни касациони суд, испитао је побијану друостепену пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и утврдио:

Ревизија тужиоца је неоснована.

У поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању туженој Х.-т. школи у В., решењем о додели станова солидарности правним лицима ван привреде од стране СО Врање број 06-01/2001-08 од 12.02.2001.године додељен је стан у блоку „...“ ламела ..., стан типа ..., број ..., ... спрат, површине 45,12 м2. Одлуком Стамбене комисије број 34 од 09.02.2006.године овај стан додељен је умешачу Д.С., професору рачунарства и информатике. Одлуком Школског одбора тужене број 328 од 04.04.2006.године одбијен је приговор тужиоца изјављен против одлуке Стамбене комисије број 134 од 09.02.2006.године. Правноснажном одлуком Општинског суда у Врању П1 337/06 од 21.07.2008.године, поништене су наведене одлуке, а тужена обавезана да у року од 60 дана од пријема пресуде изврши поновни избор по истом конкурсном између пријављених кандидата који испуњавају услове по конкурсном. Поступајући по овој пресуди Стамбена комисија тужене донела је одлуку број 27 од 25.05.2009.године, којом је наведени стан солидарности додељен истом запосленом, а одлуком Школског одбора број 94 од 09.06.2009.године одбијен приговор тужиоца и потврђена одлука Стамбене комисије. Пресудом Основног суда у Врању П1 982/11 од 06.04.2012.године, одбијен је тужбени захтев тужиоца за поништај наведених одлука. Апелациони суд у Нишу пресудом Гж1 1182/12 од 09.01.2013.године преиначио је пресуду Основног суда у Врању П1 982/11 од 06.04.2012.године, и поништио као незаконите одлуке: Стамбене комисије туженог број 277 од 25.05.2009.године и Школског одбора број 94 од 09.06.2009.године и предмет вратио на поновно одлучивање. Правноснажном пресудом Основног суда у Врању П1 694/13 од 05.02.2015.године, поништене су као незаконите одлуке Стамбене комисије тужене број 574 од 27.05.2013.године и одлука Школског одбора број 660 од 01.07.2013.године, којим је стан солидарности додељен професору рачунарства и информатике Д.Т. из В., а тужена обавезана поново да у року од 60 дана од пријема пресуде изврши поновни избор по истом конкурсном између пријављених кандидата. Поступајући по овој пресуди Стамбена комисија тужене донела је одлуку број 390 од 23.03.2015.године којом је стан солидарности поново додељен истом запосленом, на основу утврђеног чињеничног стања и утврђене коначне ранг листе број 388 од 23.03.2015.године. Одлуком школског одбора тужене број 426 од 08.04.2015.године потврђена је наведена одлука. На коначној ранг листи од

23.03.2015.године, умешач Д.С. налазио се на првом месту ранг листе са 77 бодова, а тужилац М.А. на другом са 69 бодова. Утврђено је да тужилац живи у селу З., у новосаграђеној, али незавршеној кући са супругом и троје деце, нема купатило и паркета у кући и кућа не одговара стандардима и условима живота. Према записнику стамбене комисије од 19.07.2005.године, тужилац са децом и супругом живи у једној соби и предсобљу родитељске куће, нема санитарног чвора, воде и канализације, а остале просторије нису биле доступне комисији јер су закључане. Тужиоцу је по основу стамбене угрожености утврђено 30 бодова јер живи са члановима породице до 8 м² по члану породичног домаћинства, 19 бодова по основу радног стажа (увидом у радну књижицу на дан доношења одлуке имао 19 година, 2 месеца и 7 дана радног стажа) и 10 бодова по основу броја чланова породичног домаћинства (живи са супругом и троје деце), а по основу материјалног положаја 10 бодова, а у погледу здравственог стања тужиоцу не припада ни један бод. У односу на умешача Д.С. утврђено је да живи са супругом, дететом и два брата у руинираној кући, која је стара преко 100 година - без патоса и то у једној просторији и предсобљу, да су зидови испуцали, да се WC налази ван куће и кућа ни условно ни просторно не одговара потребама становања. Умешач живи са супругом, дететом и два брата у једној половини куће, у другој половини живе тетка и теча и квадратура за становање по члану домаћинства 8 м² до 12 м², па му је по основу критеријума стамбене угрожености утврђено 27 бодова. Утврђено је да умешач има 22 године радног стажа, али да се исти број увећава на основу бенефицираног радног стажа због инвалидности од 70% још за годину дана и да му припада још 27 бодова, а 10 бодова на основу броја чланова домаћинства, јер живи са супругом, дететом и два брата, 7 бодова по основу материјалног положаја и 3 бода по основу здравственог стања. Стамбена комисија записнички је 23.03.2015.године констатовала да оба кандидата живе у неадекватним условима тако да им припада по 30 бодова по основу степена стамбене угрожености, па је након тога дана 23.03.2015.године утврдила коначну ранг листу и донела одлуку број 390 којом је стан додељен умешачу Д.С., а која одлука је потврђена одлуком Школског одбора од 08.04.2015.године. Уговором о поклону из 1998.године, овереног пред Општинским судом у Врању број О 1085/98 од 30.06.2008.године, В.Д. из В. поконио је свом сину Д.С. из В. у овој парници умешачу, непокретност која се води на кп. ... КО В., по култури зграда и земљиште која служи редовној употреби, као и воћњак укупне површине 219,5 м², а који уговор о поклону је поништен пресудом на основу пропуштања Општинског суда у Врању П бр. 1795/06 од 29.01.2007.године. Тужилац се дана 28.02.2005.године бесправно уселио у спорни стан, због чега је против њега вођен кривични поступак због кривичног дела самовлашће из члана 225. став 1. КЗ РС, донета пресуда Општинског суда у Врању К бр. ... од 24.07.2006.године, којом је оглашен кривим и осуђен на казну затвора од 3 месеца, с тим да се иста неће извршити ако у року од 1 године тужилац у времену проверавања не изврши ново кривично дело. По налогу општинског органа општине Врање 26.07.2005.године тужилац се са породицом иселио из предметног стана.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, нижестепени суд је правилном применом материјалног права-одредбе члана 3, 4. и 5. Правилника о решавању стамбених потреба запослених и одредбе члана 64. до 64Д Правилника о изменама и допунама Правилника о решавању стамбених потреба запослених код туженог, и одбио захтев тужиоца да

се пониште као незаконите одлуке: Стамбене комисије од 23.03.2015.године и Школског одбора од 08.04.2015.године о додели стана солидарности умешачу Д.С.. У складу са наведеним одредбама Правилника о решавању стамбених потреба запослених код туженог, умешачу је на коначној ранг листи утврђено прво место са 77 бодова, док се на другом месту ранг листе налазио се тужилац М.А. са 69 бодова. Приликом оцењивања правилности извршеног бодовања умешача и тужиоца, правилно нижестепени суд закључује да и тужиоцу и умешачу по основу критеријума „степен стамбене угрожености“ припада право на 30 бодова, као запосленима који станују у делимично неконфорном стану (до 30% влажног, без канализационих и водоводних инсталација), а према квадратури по члану породичног домаћинства који у том стану станују користе од 8м² до 30 бодова, с тим да умешачу по основу критеријума радног стажа у смислу члана 64Б наведеног Правилника уместо утврђених 27 бодова припада право на 22 бода, тако да исти остварује по свим критеријумима укупно 72 бода, а тужилац 69, са којим бројем бодова заузима прво место на ранг листи и остварује право на доделу спорног стана у назначеној расподели.

Не може се прихватити навод ревидента да умешач не испуњава услове за доделу стана солидарности, због наводно стеченог права на непокретност по основу уговора о поклону. Ово из разлога што је правноснажном судском одлуком уговор о поклону којим је отац умешача истом поклонии непокретност оглашен ништавим и утврђено да не производи правно дејство. Умешач је испуњавао услове за доделу стана солидарности прописане Правилником о решавању стамбених потреба код туженог, јер као запослено лице у моменту доношења оспорених одлука о додели станова солидарности није имао решену стамбену потребу, као ни чланови његовог породичног домаћинства у месту запослења, у смислу члана 5. Правилника о решавању стамбених потреба.

Тужилац у ревизији потражује трошкове за састав ревизије, као и трошкове судске таксе у неодређеним износима, али ови трошкови тужиоцу нису признати имајући у виду постигнути успех тужиоца у поступку по ревизији, а применом члана 153, 154. и 163. ЗПП.

На основу овлашћења из члана 414. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, без детаљног образлагања ревизијске одлуке, јер образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ново тумачење права, нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа - судија
Снежана Андрејевић,с.р.**